

Sygn. akt II 1 C 123/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2019 roku

**Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna
w składzie następującym:**

Przewodniczący : Sędzia SR Anna Braczkowska

Protokolant : asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko Miastu Ł. – Powiatowemu Urzędowi Pracy w Ł.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza od E. L. na rzecz Miasta Ł. – Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt II 1 C 123/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 września 2018 roku skierowanym przeciwko pozwanemu Miastu Ł. – Powiatowemu Urzędowi Pracy w Ł., powódka E. L. (poprzednio K.) – reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniosła o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 18 grudnia 2015 roku zarejestrowanemu w Rep. A za numerem (...) sporządzonemu przed notariuszem w Ł. P. K., któremu to aktowi Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna postanowieniem z dnia 20 marca 2018 roku wydanemu w sprawie II 1 Co 1275/18 została nadana klauzula wykonalności. Powódka wniosła również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. J. w sprawie Km 1489/18 do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała, że ie zaistniały okoliczności opisane w umowie łączącej ją ze stroną pozwaną, które warunkowały możliwość nadania w/w aktowi notarialnemu sądowej klauzuli wykonalności. Zakwestionowała ona obowiązek objętym tytułem wykonawczym. Jako podstawę prawną swojego żądania wskazała na treść art. 840§1pkt 1 k.p.c. (pozew k. 4-6, pełnomocnictwo k. 7).

Postanowieniem z dnia 1 października 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. J. w sprawie Km 1489/18 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (postanowienie k. 67).

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 marca 2019 roku, pozwany Miasto Ł. – Powiatowy Urząd Pracy w Ł. - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że pomimo kilkukrotnych wezwań powódka nie złożyła kompletu dokumentów wymaganych do rozliczenia udzielonego jej dofinansowania, co skutkowało negatywną weryfikacją prawidłowości wydatkowania i rozliczenia udzielonego jej dofinansowania. W ocenie pozwanego powódka nie wywiązała się prawidłowo z umowy łączącej ją ze stroną pozwaną, co uprawniało pozwanego do wystąpienia do sądu celem uzyskania klauzuli wykonalności w sprawie II 1 Co 1275/18 (odpowiedź na pozew k. 89-90, pełnomocnictwo k. 91).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie. Dodatkowo pełnomocnik powódki wskazał, że w pierwotnym terminie rozliczenia doszło do złożenia przez powódkę około 90 % wymaganych przez pozwanego dokumentów, a na dzień zamknięcia rozprawy braki w rozliczeniu umowy zostały w całości uzupełnione i umowa wina zostać rozliczona przez stronę pozwaną - za wyjątkiem faktury zapłaconej po terminie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 3 września 2019 roku k. 188).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2015 roku pomiędzy Prezydentem Miasta Ł. a E. L. została zawarta umowa numer (...) o dofinansowanie w formie przyznawania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, jako pomocy de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji UE numer (...) z dnia 18 grudnia 2013 roku, na pokrycie wydatków związanych z podjęciem działalności gospodarczej w zakresie „Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne - (...) 96.02.Z”. Dofinansowanie miało zostać wypłacone w dniu 23 grudnia 2015 roku jednorazowo po przedstawieniu przez E. L. informacji o dokonaniu zgłoszenia działalności gospodarczej do (...). Na podstawie § 3 umowy E. L. zobowiązała się między innymi do: wydatkowania dofinansowania w okresie 2 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej - zgodnie ze szczegółową specyfikacją, bez możliwości zmian wskazanych kwot i podstawy rozliczenia bez uprzedniej zgody (...), prowadzenia działalności gospodarczej przez okres co najmniej 12 miesięcy, złożenia w terminie 2 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej rozliczenia na obowiązującym druku zawierającego: zestawienie kwot wydatkowanych od dnia zawarcia umowy na poszczególne towary i usługi ujęte w szczegółowej specyfikacji, wykazania kwoty wydatków z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, zwrotu dofinansowania otrzymanego a niewydatkowanego w w/w terminie. Na podstawie umowy E. L. zobowiązana była również do zwrotu na konto pozwanego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi jeśli nie będzie prowadziła działalności gospodarczej przez okres wymaganych 12 miesięcy albo w razie naruszenia innych warunków umowy dotyczącej przyznania środków (§ 3 pkt 8 umowy). Umowa ta przewidywała również obowiązek po stronie otrzymującej dofinansowanie do udostępnienia na żądanie (...) wymaganych dokumentów dotyczących realizacji umowy, informowania urzędu o wszelkich zmianach danych osobowych, zmianie adresu, zmianie terminu rozpoczęcia działalności gospodarczej, zmianie miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, zaprzestaniu jej prowadzenia lub innych okolicznościach mających wpływ na realizację umowy - § 3 pkt 13 i pkt 15. W § 4 umowy zostały szczegółowo określone wymogi stawiane dokumentom przedstawianym do rozliczenia umowy. Zabezpieczeniem zwrotu przyznanego dofinansowania był kat notarialny o poddaniu się przez E. L. w trybie art. 777 § 1 pkt. 5 k.p.c. egzekucji do kwoty 30.000 zł, a dokument ten miał zostać doręczony Urzędowi do dnia 22 grudnia 2015 roku. W § 13 umowy wskazano, że wszelkie jej postanowienia zostały uznane za ważne (umowa k. 13-16).

Powódka poddała się egzekucji w zakresie kwoty do 30.000 zł dla zabezpieczenia zwrotu przyznanego jej dofinansowania na podstawie umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku numer UmDzGosOg/208/15/12. Dokonała tego na mocy aktu notarialnego sporządzonego w dniu 18 grudnia 2015 roku przed notariuszem P. K. w Kancelarii Notarialnej w Ł., Rep. A numer (...) (kopia aktu k. 61-63).

Na podstawie w/w umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku, w dniu 23 grudnia 2015 roku powódka E. L. otrzymała kwotę 20.000 zł dofinansowania na pokrycie wydatków związanych z podjęciem działalności gospodarczej. W dniu 21 grudnia 2015 roku dokonała ona zgłoszenia faktu rozpoczęcia działalności gospodarczej do (...). W dniu 4 stycznia

2016 roku E. L. dokonała uzupełnienia adresu prowadzenia działalności gospodarczej poprzez wskazanie numeru lokalu, wskazując go jako Ł., ul. (...) lak. U5 (okoliczność bezsporna, wydruk z (...) k. 8-10, 12, potwierdzenie wypłaty środków - k. 11).

Przyznaną jej kwotę dofinansowania powódka wydatkowała w sposób określony w umowie i w terminie wynikającym z umowy, za wyjątkiem faktury numer (...) z dnia 25 lutego 2016 roku, która została zapłacona w dniu 9 marca 2016 roku (okoliczność bezsporna, także kopia faktury k. 19).

W piśmie z dnia 26 lutego 2016 roku, na wymaganym druku, powódka dokonała rozliczenia przyznanego jej dofinansowania przez stronę pozwaną (kopia rozliczenia k. 17-18 wraz z załącznikami k. 19-41).

Rozliczenie umowy numer (...) dokonane przez powódkę w piśmie z dnia 26 lutego 2016 roku zostało uznane przez stronę pozwaną za niepełne, więc E. L. została wezwana na piśmie (zarówno na adres prowadzenia działalności gospodarczej, jak i na adres zamieszkania) do stawienia się w Urzędzie Pracy w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma celem: złożenia potwierdzenia zapłaty za faktury VAT wymienione w piśmie, złożenia not korygujących do faktur wymienionych w piśmie - wobec braku w ich treści numeru lokalu prowadzenia działalności gospodarczej, złożenia pełnej kopii faktury numer (...), złożenia kserokopii faktury numer (...) i złożenia wyjaśnień dotyczących wejścia w spółkę cywilną (pismo pozwanego - k. 42, zeznania świadka M. P. w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 3 września 2019 roku k. 187).

W dniu 20 września 2017 roku, wobec niewywiązania się przez E. L. warunków określonych w § 3 pkt 13 i § 4 pkt 1 i 5 umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku, Powiatowy Urząd Pracy w Ł. wezwał ją do zwrotu kwoty przyznanego dofinansowania wraz z odsetkami ustawowymi. Wezwanie do zapłaty zostało przesłane powódce na adres prowadzenia działalności gospodarczej i adres zamieszkania. Zostało doręczone w trybie awizo (pismo przewodnie k. 53, wezwanie do zapłaty k. 54, pismo z dnia 15 marca 2018 roku k. 55, kopia książki nadawczej k. 152-153, kopie awiz k. 154-155).

W późniejszym okresie czasu powódka była wielokrotnie wzywana przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł. do rozliczenia umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku (pisma k. 156-163, zeznania świadka M. P. w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 3 września 2019 roku k. 187-188).

Postanowieniem z dnia 20 marca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna, wydanym w sprawie II 1 Co 1275/18, nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 18 grudnia 2015 roku, sporządzonemu przez notariusza P. K., zarejestrowanemu w Rep. A numer (...) na rzecz wierzyciela Powiatowego Urzędu Pracy w Ł., do kwoty 30.000 zł (postanowienie k. 43 w załączonych aktach II1 Co 1275/18).

W oparciu o tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego z dnia 18 grudnia 2015 roku, Rep. A numer (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 20 marca 2018 roku wydanym w sprawie II 1 Co 1275/18, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. J. wszczął na wniosek wierzyciela Miasta Ł. – Powiatowego Urzędu Pracy w Ł., przeciwko E. L. postępowanie egzekucyjne o świadczenie pieniężne opisane szczegółowo w w/w tytule wykonawczym. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 1489/18. W jego toku, w dniu 31 października 2018 roku, doszło do wyegzekwowania kwoty 835 zł, która została skierowana do depozytu sądowego. W chwili obecnej postępowanie w sprawie pozostaje zawieszony w trybie zabezpieczenia powództwa w przedmiotowej sprawie (wniosek k. 1-2, tytuł wykonawczy k. 3, karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 1489/18).

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2019 roku, skierowanym do Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. powódka E. L. złożyła – celem ponownej weryfikacji – dokumenty wymagane do rozliczenia przyznanego jej dofinansowania. Wniosła o ich ponowną weryfikację i ugodowe załatwienie sprawy (pismo z dnia 2 kwietnia 2019 roku wraz z załącznikami k. 103-114, zeznania świadka M. P. w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 3 września 2019 roku k. 187).

Dokumenty te zostały na podstawie pisma z dnia 29 kwietnia 2019 roku przekazane do Wydziału Monitorowania Pomocy Publicznej celem ponownej analizy (pismo z dnia 29 kwietnia 2019 roku k. 102).

Rozliczenie dofinansowania zostało ponownie, choć jedynie częściowo zakwestionowane przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł. (zestawienie k. 115).

W piśmie z dnia 26 czerwca 2019 roku, skierowanym do tutejszego Sądu Rejonowego powódka E. L. ponownie złożyła brakujące, wymagane przez pozwanego, a wcześniej przez niego zakwestionowane dokumenty do rozliczenia przyznanego jej dofinansowania (pismo z dnia 26 czerwca 2019 roku k. 174-182).

Dokumenty te zostały ponownie poddane analizie przez pozwanego i zakwestionowane jedynie w zakresie daty płatności za fakturę numer (...), jako zapłaconą po terminie oraz w zakresie braku podpisu wystawcy dokumentu na fakturze numer (...) oraz w zakresie braku prawidłowych danych na tejże fakturze obowiązujących w dniu zakupu towaru (pismo z dnia 29 sierpnia 2019 roku k. 185).

W wyjątkowych przypadkach, w sytuacjach losowych termin na rozliczenie umowy może być przedłużony, jednak jest to decyzja indywidualna Dyrektora (...), gdyż rozporządzenie o pomocy de minimis takiej możliwości nie przewiduje (zeznania świadka M. P. w protokole elektronicznym rozprawy z 3 września 2019 roku k. 187-188).

Stan faktyczny ustalony w przedmiotowej sprawie został ustalony w oparciu o materiał dowodowy dokumentarny zgromadzony w aktach sprawy oraz w oparciu o zeznania świadka M. P., które zostały uznane za w pełni wiarygodne. Dowód z przesłuchania stron, z ograniczeniem go do przesłuchania powódki w charakterze strony został pominięty z uwagi na jej nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie dnia 4 czerwca 2019 roku.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa złożonego przez powoda w przedmiotowej sprawie stanowi art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., z którego wynika, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Okolicznością faktyczną, która legła u podstaw nadania spornemu aktowi notarialnemu z dnia 18 grudnia 2015 roku (Rep. A numer (...)) klauzuli wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi – II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna z dnia 20 marca 2018 roku w sprawie II 1 Co 1275/18 – był fakt nie rozliczenia się przez powódkę E. L. z przyznanego jej przez stronę pozwaną dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej w ramach tzw. pomocy de minimis w oparciu o przepisy rozporządzenia Komisji UE numer (...) z dnia 18 grudnia 2013 roku.

Jak wynikało z postanowień tego aktu notarialnego, na jego podstawie w związku z treścią powyżej opisanej umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku, E. L. zobowiązana była między innymi do : wydatkowania kwoty dofinansowania zgodnie z przeznaczeniem, w terminie do dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej, złożenia w terminie 2 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej rozliczenia otrzymanego dofinansowania na druku (...) zgodnie ze szczegółowymi wymogami wynikającymi z umowy (§ 1 pkt 1 aktu). E. L. poddała się jednocześnie egzekucji na podstawie w/w aktu notarialnego do kwoty 30.000 zł między innymi na wypadek niespełnienia warunków umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku, jakimi niewątpliwie było nierozliczenie się w prawidłowy sposób i w prawidłowym terminie z otrzymanego dofinansowania. Warunki formalne opisane w akcie notarialnym zostały jednocześnie spełnione, gdyż pozwany wezwał powódkę do zwrotu kwoty dofinansowania listem poleconym na adres zamieszkania powódki i jej adres prowadzenia działalności gospodarczej. Na dzień nadawania spornemu aktowi notarialnemu sądowej klauzuli wykonalności w sprawie II 1 Co 1275/18 warunki ku temu były – w ocenie Sądu meriti – niewątpliwie spełnione. Decyzja w zakresie nadania klauzuli wykonalności była prawidłowa.

Podstawy: prawna i faktyczna żądania pozwu zostały w przedmiotowej sprawie precyzyjnie określone przez profesjonalnego pełnomocnika powódki. Zdarzenia na których oparto wydanie klauzuli wykonalności zostały – co należy podkreślić z całą stanowczością – spełnione, o czym była mowa powyżej. Jeśli zaś chodzi o kwestionowanie

przez powódkę jej obowiązku do zwrotu kwoty udzielonego jej dofinansowania, również twierdzeń tych powódce nie udało się wykazać. Nie może budzić wątpliwości Sądu, że powódka nie dokonała w prawidłowy sposób rozliczenia przyznanego jej dofinansowania, a tym bardziej w terminie wynikającym z umowy łączącej strony - z dnia 18 grudnia 2015 roku. Opóźnienie w rozliczeniu dofinansowania właściwie nie było przez stronę powodową kwestionowany. Jak sam pełnomocnik powódki wskazywał, powódka złożyła w wymaganym terminie jedynie około 90% dokumentów, a płatność jednej faktury była dokonana przez nią po termin. Do należytego rozliczenia się z otrzymanego dofinansowania powódka była wielokrotnie wzywana przez stronę pozwaną, jednak bezskutecznie. W ocenie sądu późniejsze próby dokonania przez powódkę rozliczenia kwoty przyznanego jej dofinansowania, w tym już w toku postępowania o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności – pozostają bez znaczenia dla oceny prawidłowości tytułu wykonawczego, który jest kwestionowany w przedmiotowej sprawie, a to w uwagi na treść § 3 pkt 4 i pkt 13 umowy z dnia 18 grudnia 2015 roku w związku z treścią jej § 4. W treści powołanej umowy nie chodzi bowiem o jakiegokolwiek rozliczenie się przez beneficjenta pomocy de minimis, ale rozliczenie się w sposób należyty, w sposób określony w umowie łączącej strony, w sposób wynikających z treści obowiązującego prawa i – co najważniejsze – w terminie wynikającym z umowy. Na marginesie jedynie zaznaczyć można, że na dzień wyrokowania przez Sąd w przedmiotowej sprawie, w dokumentacji przedstawionej przez powódkę nadal istniały braki. Jak słusznie zauważyła pełnomocnik strony pozwanej w mowie końcowej – to rozliczenie musi być dokonane „co do kreski, co do kropki, co do każdego adresu i każdego dokumentu”. W innej sytuacji brak jest możliwości przyjęcia należytego wykonania przez beneficjenta umowy o przyznanie mu określonej pomocy finansowej związanej z rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej. Obowiązku swego w tym zakresie powódka nie dopełniła, więc otrzymana przez nią kwota dofinansowania winna podlegać zwrotowi, co wynikało wyraźnie z treści umowy łączącej strony.

W ocenie Sądu Rejonowego, w toku przedmiotowego postępowania nie jest również możliwe częściowe rozliczenie umowy, gdyż umowa łącząca strony takiej możliwości w ogóle nie przewiduje. Pełnomocnik pozwanego wskazał co prawda, że sytuacje takie – choć niezwykle rzadko – jednak się zdarzają. Jest to jednak decyzja podejmowana indywidualnie, w sytuacjach losowych przez Dyрекcję Urzędu Pracy. Sąd, oceniając jedynie prawidłowość spornego tytułu wykonawczego i zasadność jego powstania, kompetencji takich w przedmiotowej sprawie nie posiada.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji – pkt 1.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu – art. 98 k.p.c. Na koszty zasądzone od powódki (jako strony przegrywającej w niniejszej sprawie) na rzecz pozwanego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej - w stawce minimalnej według wskazanej w treści pozwu wartości przedmiotu sporu – 30.000 zł.

Z/ wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.